

DAT HEB OP FACEBOOK GESTAAN

Kort avondvullend blijspel in vier bedrijven

door

ANK ENGEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAT HEB OP FACEBOOK GESTAAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANK ENGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2018 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

BEP: woont op nummer 1 in een straat in Amsterdam (kan ook een andere grote stad zijn) Ze is al jong weduwe geworden. Ze hield veel van haar man en heeft nooit meer een andere man ontmoet om een nieuw leven mee te beginnen. Daarom is haar enige zoon, Maurits, heel erg belangrijk voor haar. Ze steunt hem in zijn carrièreplannen en is heel trots op hem. Bep laat zich er ook graag op voorstaan dat ze heel tolerant is en tegen discriminatie en dat ze haar zoon ook in die zin heeft opgevoed. Maar..er zijn grenzen. [40-55 jaar]

MAURITS: Zoon van Bep. Zijn vader is overleden door een auto-ongeluk toen Maurits nog maar een peuter was. Hij volgt een opleiding in de horeca waar hij stage voor moet lopen. Hij kreeg de kans om hiervoor naar Parijs te gaan. Hij heeft al eens een aanbod gekregen voor een baan in een restaurant in Parijs en hij denkt er wel eens over daar te blijven. Hij vindt zijn moeder wel eens wat te bezorgd en wil graag op eigen benen staan. Maurits is een aardige jonge man met gevoel voor romantiek. [18-20 jaar]

TRUUS: Truus woont met haar man Ron op nummer 5. Ze heeft niet veel geleerd op school en haalt haar kennis voornamelijk van de sociale media. Ze is een aanhanger van Wilders en stemt altijd PVV. Haar kinderen zijn al volwassen, maar konden in de stad niet aan een huis komen en daarom zijn ze vertrokken naar Purmerend en Almere. Daar ergert Truus zich aan. Ze beweert dat allochtonen voor worden getrokken en heeft een hekel aan moslima's met hoofddoeken. Ze heeft het hart op de tong en klaagt altijd luidkeels over buitenlanders en asielzoekers, maar als het er op aan komt, helpt ze iemand die in nood zit wel, zonder aanzien des persoons. Ze is bemoeizuchtig en nieuwsgierig. Ze houdt van breien, haken en naaien en maakt veel kleren voor haar kleinzoons. [50 -60 jaar]

RON: Ron is de man van Truus. Als het over politiek gaat is hij het helemaal met zijn vrouw eens. Hij heeft twee rechterhanden en hij heeft verschillende banen gehad als timmerman, huisschilder en glazenwasser. Hij is op een dag van een ladder gevallen en heeft een whiplash opgelopen, tenminste...dat is wat hij iedereen die het maar horen wil, vertelt. Eigenlijk valt het wel mee en Ron kan allang weer aan het werk,

maar hij is een beetje lui en heeft niet veel zin om te solliciteren. Hij krijgt een uitkering en is daar wel tevreden mee. Hij werkt graag in zijn tuin en doet af en toe een klusje om iets bij te verdienen, zwart uiteraard. . [**50 - 60 jaar**]

Het huis op nummer 3 staat leeg, maar het wordt op een zomerse dag verhuurd aan Ismaïl en Habiba. Zij hebben een 19 jarige dochter Hayat.

ISMAÏL: Ismaïl is geboren in Amsterdam als zoon van een Marokkaanse gastarbeider, die in de loop van de jaren eigenaar werd van een groentewinkel. Hij is een intelligente man en een temperamentvolle driftkop. Hij heeft de winkel van zijn vader overgenomen. Hij is niet fanatiek als het om de godsdienst gaat, maar houdt zich wel aan de regels van de Islam en viert islamitische feestdagen. Hij is dol op zijn enige kind, Hayat. Hayat mag alles van hem en hij heeft ook alles voor haar over. Maar... er zijn grenzen. [**40-50 jaar**]

HABIBA: Habiba is in Marokko geboren en later naar Nederland gekomen om met Ismaïl te trouwen. Zij heeft eigenlijk nog altijd heimwee naar haar geboorteland en haar familie in Casablanca. Meestal houdt ze zich bescheiden op de achtergrond, maar ze heeft wel kijk op mensen en hun eigenaardigheden. Ze weet dat haar man een driftkop is, maar ze weet ook hoe ze hem in het gareel moet houden en hoe ze haar eigen zin door kan zetten. Ze had graag meer kinderen gehad, maar dat gebeurde niet. Ze is traditioneel gekleed met hoofddoek. Eén ding heeft ze met Truus gemeen. Ze houdt ook erg veel van handwerken, breien en haken. [**40-50 jaar**]

HAYAT: Verwende dochter met moderne westerse opvattingen. Ze heeft een grote mond en komt altijd voor zichzelf op. Ze houdt veel van haar ouders, maar ze eist alle vrijheid op, ook om zelf te kiezen voor de man met wie zij wil trouwen. Ze is net voor haar vwo-examen geslaagd. Het is zomervakantie en ze weet nog niet zeker of ze verder wil studeren. Het liefst zou ze willen werken in een hotel of restaurant. Dat kan ook heel goed in het buitenland, want ze wil wel eens wat meer over de grens kijken. Met haar ouders gaat ze altijd op vakantie naar de familie in Marokko. Ze wil heel graag eens zonder haar ouders op reis. [**18 jaar**]

NB: Enige variatie in leeftijden is mogelijk, maar ouders en grootouders kunnen natuurlijk niet te jong zijn en een dochter die net voor haar eindexamen is geslaagd, is nog erg jong.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de tuintjes voor de huizen nr 1, 3 en 5. Er zijn deuren, die open kunnen en waar de acteurs door naar binnen en naar buiten kunnen, maar het hele stuk speelt zich af in de tuinen. Er zijn hekjes voor de tuinen en ertussen. In de pauze verandert de zomerse tuin in een winter tuin.

REKWISIETEN:

Tuintafeltjes en stoelen, een tuinbank, een waterkan en glazen, kopjes, een soeppan, een paar houten planken, plantjes en kerstversiering met lampjes en een doos met kerstballen, tuingereedschap, verhuisdozen, rugzakken.

EERSTE BEDRIJF

(het eerste bedrijf speelt zich af in de tuin van het huis op nr 3. Ron is bezig in de tuin op nr 5. Truus en Bep zitten op een bankje, dat in de tuin staat van het leegstaande huis op nr 3. Het is een heel mooi bankje met een tafeltje. Ze maken er nog even gebruik van omdat de nieuwe buren er toch nog niet zijn. Het is een warme zomerdag en ze drinken limonade. Ze bespreken familie zaken en maken zich ook erg druk over de vraag wie de nieuwe buren zijn. Truus is er van overtuigd dat het allochtonen zijn, vluchtelingen of Marokkanen, want naar haar mening gaan die allemaal voor bij de toewijzing van huurhuizen. En dan komen de nieuwe buren Ismaïl en Habiba met hun dochter Hayat en zij zijn van Marokkaanse afkomst, maar ze beantwoorden niet aan het beeld dat Truus zich heeft gevormd met haar kennis van de sociale media. Er ontstaat al vrij snel ruzie over de tuin, de beplanting en het hekwerk. Net als het op een conflict dreigt uit te lopen, komt Maurits onverwacht thuis van zijn stage in Parijs. Hij maakt kennis met Hayat en de vonk slaat over)

TRUUS: Het is nu wel erg warm, hoor! Dertig graden! En dan is het nog geen hittegolf?

BEP: Nee, dan moet het nog een paar dagen duren, dan is het officieel pas een hittegolf.

TRUUS: O, nou, ik vind het zo al warm genoeg. Gelukkig duurt het meestal niet zo lang. Krijgen we onweer! Even een lekker regenbuitje mag van mij wel, hoor! Is ook goed voor de planten.

BEP: Maar die limonade van jou is wel lekker, zeg! Frisse smaak! Zoet, maar niet te zoet! Dorstlessend!

TRUUS: Ja, meid, dat komt uit de blender. Zit ook meteen veel vitamine C in. Gemaakt van verschillende soorten vers fruit. Hartstikke gezond ook dus. Wil je nog een glasie?

BEP: *(bescheiden)* Nou..

TRUUS: *(roept naar haar man, die in de tuin werkt)* Ron, geef die kan met sap eens aan.

Ron: *(gestoord in zijn bezigheden)* Welke kan?

TRUUS: Hij staat op het tafeltje, vlak voor je neus. Wil jij niks?

RON: Nee, geef mij maar een biertje. *(hij pakt de kan van de tafel, loopt ermee naar nr 3 en geeft de kan aan Truus en loopt weer terug naar zijn eigen tuin)*

TRUUS: Bep, kom op met je glas. Laat het je smaken. *(ze vult het glas van Bep en haar eigen glas)*

BEP: *(neemt een slok)* Je man heeft het maar druk. Nog steeds geen nieuwe baan?

TRUUS: Nee, wat denk je? De leeftijd gaat mee spelen, hè! En dan die whiplash. Daar ken ie toch niet meer mee op een ladder gaan staan. Hij heeft altijd zwaar werk gedaan, in de bouw, schilderen, metselen. Vroeger was ie ook geen luiwammes en ik kan het weten. Ja, toch? Ik kon hem al toen we nog op school zaten. Laat ie effe rustig an doen, zeg!

BEP: Maar er is toch wel iets anders? Hij hoeft helemaal niet terug in de bouw. Ik zie hem elke dag in de tuin werken. Als dat gaat, nou, dan kan hij nog wel wat. Je kunt wel zeggen, dat hij geluk heeft gehad. Het had veel slechter af kunnen lopen met die val. En hij is nog te jong om niets te doen. Dat is toch zo?

TRUUS: Ach, ja, daar heb je ook wel weer gelijk in. Hij moet wel iets doen anders loopt ie mij maar voor de voeten tenslotte. Maar hij heeft grootse plannen met de tuin en af en toe doet hij een klusje, bij de kinderen meestal. Mijn schoonzoons zijn niet zo handig. *(neemt een slok limonade)* Hun hebben dat niet geleerd, hè! Mijn Ron wel. In zijn tijd had je nog de ambachtsschool. Was toch helemaal niet slecht, hoor! De goeie ouwe tijd!

BEP: Nou ja, jouw Ron heeft twee rechterhanden.

TRUUS: Ja, reken maar! Wel prettig, hoor, zo'n man in huis. Is voor jou toch allemaal veel moeilijker, vooral nu je zoon er ook niet is.

BEP: O, maar Maurits is niet zo handig als jouw man, hoor! Hij kan wel heel erg goed koken.

TRUUS: Ja, maar dat is ook zijn vak, hè? Bevalt het nogal in Parijs?

BEP: O, ja, hij is er erg enthousiast over. Het is een uitstekend restaurant. Een betere stageplek kun je echt niet krijgen. Ach, en zo'n jongen, helemaal op zijn plaats! Een beroep waar toekomst in zit! Wat wil een moeder nog meer?

TRUUS: Nou, hij boft maar.

BEP: Ja, zeg dat wel. Ik ben bang, dat hij er wel zou willen blijven. Ze hebben hem al eens een baan aangeboden.

TRUUS: Zo? Maar dat zou voor jou niet leuk zijn. Ben je helemaal alleen.

BEP: Ja, ach, kinderen gaan op een dag het huis uit. Ik kan hem toch niet tegen houden. En jullie hebben dat ook meegemaakt.

TRUUS: Nou! Purmerend en Almere zijn wel wat dichterbij as Parijs, maar ik had ze ook liever hier gehad, wat dacht je! Hun horen toch hier in de stad. Zo is het toch? Maar een betaalbare woning? Ken je lang wachten.

BEP: Huren is er niet meer bij voor jonge mensen. Ze kopen

tegenwoordig allemaal een huis.

TRUUS: Nou, dat kun je hier wel vergeten. Zelfs niet als je alle twee werkt. Moet je miljonair zijn! Een lot in de loterij winnen of zo! Almere wordt ook alleen maar duurder. En wat denk je van Lelystad? Ach, het maakt toch geen ene moer meer uit.

BEP: In de grote steden is de woningnood altijd groter.

TRUUS: Niet alleen in de grote steden! Het is overal hetzelfde liedje. Voor onze kinderen is er geen ruimte meer. Buitenlanders gaan allemaal voor. Asielzoekers! Vluchtelingen! Turken! Marokkanen!

BEP: Ach, je moet ze nou niet allemaal over één kam scheren. Vluchtelingen of de kinderen, wat zeg ik? De kleinkinderen van de gastarbeiders. Dat maakt nog wel wat uit.

TRUUS: Ach, het is toch allemaal één pot nat! Het zijn allemaal moslims en het worden er steeds meer. Wilders heeft groot gelijk!

BEP: En wat denk jij nou? Dat Wilders de problemen gaat oplossen? Dat je kinderen wel een huis krijgen in de buurt als hij het voor het zeggen heeft. Hij maakt een einde aan de woningnood? Nou vergeet dat maar, Truus!

TRUUS: O, nee? Als hij het voor het zeggen had, kwam er hier geen buitenlander meer in. En ik wil er best voor uitkomen, dat ik PVV stem. De moslims nemen de macht over. Dat zijn gewoon de feiten! Daar moet je niet licht over denken. *(neemt nog een flinke slok limonade)*

BEP: Maar niemand wil toch met Wilders samenwerken. Als het er op aankomt. En er zijn altijd immigranten geweest. Dat blijft zo.

TRUUS: Jij denkt er echt veel te gemakkelijk over, hoor, Bep. Je zult zien dat er hier in dit huis ook allochtonen komen te wonen. Durf ik mijn hoofd niet om te verwedden.

BEP: Heb je ze al gezien dan?

TRUUS: Nee, alleen af en toe groepjes mensen om het huis te bezichtigen, van alles en nog wat zal ik maar zeggen! Verder weet ik ook niet precies wie het huis krijgt. En er staan al meubels, maar dan waren we net niet thuis natuurlijk toen die verhuishwagen kwam.

BEP: Ik heb ze ook niet gezien, maar we zullen er snel genoeg achter komen. Als ze maar rustig en netjes zijn. Je weet tegenwoordig toch niet wat je te wachten staat als je nieuwe burens krijgt.

RON: *(loopt naar het tuinhek, veegt met een zakdoek het zweet van zijn voorhoofd)* Geef mij toch ook maar een glasje van dat sap, Truus. Heb je nog een glas?

TRUUS: *(vult een glas, geeft het aan Ron)* Ja, hoor, asjeblijft. We hadden het net over de nieuwe burens.

RON: O, maar die zijn er toch nog niet? *(neemt een slok)*

TRUUS: Nee, maar we maken ons wel een beetje zorgen, over wat voor types het worden. Als ze veel lawaai maken of ze hebben tieners met van die knallende scooters of het zijn buitenlanders, die niet weten wat kinderbedtijd is. Zitten we dag en nacht met herrie! Er komt natuurlijk een gezin in, in een vierkamerwoning, tenslotte! Heb jij die verhuishagens gezien?

RON: Ja, er waren wel verhuizers, maar bewoners? Daar weet ik niets van.

TRUUS: Wanneer dan?

RON: Woensdag, toen jij naar de kapper was.

TRUUS: O, daar heb je niks van gezegd.

RON: Nee, dan begin je weer te zeuren over die nieuwe burens en we kunnen er toch niks aan doen. Maak je er niet zo druk over! De buurt verloedert sowieso. Kijk maar eens om je heen. Je ziet steeds meer hoofddoeken. Ik heb zelfs al een gesluierte vrouw gezien. Ze nemen het helemaal over hiero!

BEP: Ach, Ron, dat geloof je toch zelf niet. Integratie kost nu eenmaal tijd. Dat is altijd zo geweest en van de vluchtelingen hoor je al helemaal niks meer op het moment. Er worden zelfs asielzoekerscentra gesloten.

TRUUS: Nou, ze zijn er heus nog wel, hoor! Vluchtelingen!

BEP: Ach, je vlucht niet voor niks uit je land. Daar heb ik wel mee te doen, vooral die arme kinderen!

RON: Die beelden, van die verzopen kleuters?? Bedoel je dat? Is allemaal in scène gezet! Krijgen wij medelijden. Storten we weer geld op een rekening en dat komt toch niet goed terecht.

TRUUS: Nee, dat blijft allemaal aan de strijkstok hangen. Dat is altijd zo.

BEP: Nou, jullie zijn wel erg hard, hoor! Niemand gaat voor zijn plezier in een boot zitten met het risico te verdrinken.

TRUUS: Ja, als je je kinderen aan zulke gevaren blootstelt! Dat doen ze toch ook zelf.

BEP: Kun je nagaan hoe wanhopig ze zijn. Dat het gevaarlijk is, zullen ze toch zelf ook wel in de gaten hebben.

RON: Wanhopig? Ach, ze weten toch ook dat het leven hier beter is, meer welvaart. Gaat alleen maar om de centen, dat kan ik je wel vertellen.

TRUUS: Reken maar, dat het om de centen gaat. Ze weten ook precies waar ze moeten zijn. Europa! Heel Afrika komt hier naartoe. Allemaal armoedzaaiers! Kan nog wat worden!

BEP: Ach, als je niet te eten hebt. Ik kan me er wel iets bij voorstellen. Jij wilt toch ook een toekomst voor je kinderen en je kleinkinderen!

TRUUS: Moeten we dan de hele wereld maar opvangen? Zie je het voor je?! We hebben al woningnood. Straks gaan ze ook nog banen inpikken. Komen onze kinderen helemaal niet meer aan de bak.

BEP: Ik zie niks voor me. Ik hoop dat we nette, rustige burenen krijgen, waar ze ook vandaan komen. Daar maak ik me wel zorgen over, want het is hier heel gehorig. Tot nu toe hebben we het goed getroffen, maar ja... je weet maar nooit.

TRUUS: *(kijkt op haar horloge)* Het is al laat. Ik ga aardappels schillen en soep koken. We zien het wel. *(loopt met Ron naar het andere huis en Bep gaat naar nr 1, maar op hetzelfde moment komen Habiba, Ismail en Hayat met wat dozen met spullen voor hun huis, de straat ingelopen. De burenen zijn alle drie nog buiten en blijven staan en kijken naar de nieuwe bewoners. Ismail doet het hekje open en de dames volgen hem. Habiba draagt een hoofddoek)*

TRUUS: *(kijkt met een veelbetekenende blik naar Bep, alsof ze zeggen wil; 'zie je nou wel')*

BEP: Zijn jullie de nieuwe burenen?

HABIBA: Ja, wij komen hier wonen.

ISMAÏL: *(kijkt Truus en Ron aan)* Zijn jullie de burenen van nummer 5?

RON: Ja, wij wonen hiernaast.

ISMAÏL: *(steekt zijn hand uit naar Truus, maar zij geeft hem geen hand)* Ismail. En dit is mijn vrouw Habiba en mijn dochter Hayat.

RON: *(geeft de nieuwe burenen een hand)* Ron. Ik ben de buurman. Dit is mijn vrouw Truus. *(Truus reageert niet)*

BEP: Ik ben de buurvrouw van nummer 1. Bep. *(geeft de nieuwe burenen een hand)*

HABIBA: Is het hier een leuke buurt om te wonen?

BEP: Ja, hoor. Wij wonen hier al heel lang. Ik wil hier niet meer weg.

HABIBA: Ik ken deze buurt niet zo goed.

BEP: Waar komen jullie dan vandaan?

HABIBA: Uit Marokko.

HAYAT: Mamma, zeg dat toch niet steeds als je die vraag krijgt. *(tegen Bep)* Mijn vader is hier al geboren, hoor! En ik ook! We zijn gewoon Amsterdammers.

BEP: O, sorry, hoor, dat bedoelde ik niet. Waar woonden jullie hiervoor?

HABIBA: Boven de zaak van mijn man en dat was een beetje klein. Nu hebben we wat meer ruimte en een tuin. Ik wou altijd al zo graag een tuin. Kan ik een moestuintje maken of rozen kweken.

TRUUS: Hebben jullie een zaak dan?

ISMAÏL: Ja, wij hebben een winkel, maar niet hier in de buurt.

TRUUS: *(tegen Hayat)* En werk jij bij je vader in de winkel?

HABIBA: *(beetje snibbig)* Nee, ik werk niet bij mijn vader.

ISMAIL: Nou, dat zou geen schande zijn.

HAYAT: Maar het is niet zo.

HABIBA: *(trots)* Mijn dochter heeft haar vwo-diploma behaald. En nu heeft ze vakantie.

BEP: Zo, nou dat is niet mis. Dan ben je wel trots op haar zeker?

ISMAÏL: *(beetje geïrriteerd)* Wij zijn altijd trots op ons kind. Wat ze ook doet. Als ze haar best maar doet.

BEP: O, neem me niet kwalijk

HABIBA: Wij nemen niets kwalijk.

TRUUS: Ik ga naar binnen. Soep koken.

HAYAT: *(ziet de kan met sap op het tafeltje bij de bank in de tuin staan)* Is die van jullie?

TRUUS: Ja, die is van ons. *(pakt de kan van Hayat aan)*

HAYAT: Dat is onze bank in onze tuin. *(zet er een doos met spullen op)*

TRUUS: Die bank was van de vorige bewoner.

HAYAT: Ja, en nu wonen wij hier.

TRUUS: O, nou, ik zal niet op jullie bank gaan zitten, hoor! Wees maar niet bang. Wil ik aardig zijn.

HAYAT: Aardig zijn?? Aardig zijn? Je geeft mijn vader niet eens een hand.

TRUUS: Nee, dat heb ik zo geleerd. Moslim mannen geven een vrouw geen hand.

ISMAÏL: Hoe kom je daar nu bij?

BEP: Truus haalt haar kennis van het internet. Sociale media en zo.

RON: Ik heb er ook wel van gehoord, hoor! Het was op tv.

HAYAT: Ja, en dat ging over een kleine groep orthodoxen. Mijn vader stak zijn hand uit en je reageert niet. Nee, dat noem ik nou onbeschoft.

TRUUS: Onbeschoft? Krijgen we dat weer. Is jullie cultuur weer beter als de onze.

HAYAT: Dan de onze!

TRUUS: Wat nou.. dan?

HAYAT: Het is beter dan!! Wij spreken ABN!

TRUUS: En ik niet zeker?

HABIBA: Dat heeft mijn dochter op school geleerd. Ze kan zo gaan studeren.

TRUUS: Moet ze dan vooral doen.

BEP: Hè, laten we nou geen ruzie maken. We wonen naast elkaar.

Dit is geen goed begin.

HABIBA: Vind ik ook. Vrede op aarde!

HAYAT: *(slaat een arm om de schouders van haar moeder)* Ach, je bent ook zo'n lieverd.

ISMAÏL: *(ziet een stuk hout tegen zijn tuinhek staan, wendt zich tot Ron)* Is dat van jullie?

RON: Ja, ik ben bezig met een tuinrenovatie.

ISMAÏL: Renovatie?? Wat houdt dat in?

TRUUS: Een schutting tussen onze tuinen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto